

CHÚA THƯƠNG XÓT TÔI

(Lc 15,11-32)

Dẫn nhập

Tin Mừng theo Thánh Lu-ca là Tin Mừng của Lòng Thương Xót. Đặc biệt, ba dụ ngôn của chương 15 trong Tin Mừng Lu-ca là một kho tàng quý giá, giúp chúng ta chiêm niệm về Lòng Thương Xót và về dung mạo nhân từ của Thiên Chúa. Với bài cầu nguyện này, chúng ta dừng lại ở dụ ngôn về người cha nhân hậu (Lc 15,11-32). Chúng ta lần lượt soi lại bóng mình, qua hình ảnh của hai người con. Điểm đến của giờ cầu nguyện là chiêm niệm về hình ảnh của người Cha. Xin cho tâm hồn chúng ta rung lên trước cảm nghiệm về Tình Yêu vô điều kiện và vòng tay luôn luôn rộng mở của Thiên Chúa, để chào đón từng người con về lại mái nhà của mình.

ƠN XIN: Xin cho con dám tin tưởng vào lòng Thương Xót của Chúa.
Xin cho con biết quý trọng ơn được làm con cái trong nhà của Chúa.
Xin dạy con biết sống tình anh em huynh đệ giữa những người tin và theo Chúa.

KHUNG CẢNH: Cái ôm của người Cha dành cho đứa con hoang đang trở về
Đứa con rách rưới và bẩn thỉu nằm gọn trong vòng tay Cha.

ĐIỂM GẮM

1. Người con thứ

(1) Tội của người con thứ

Ở trong mái nhà Cha, nhưng người con thứ mơ về một chân trời khác. Giấc mơ muốn vượt thoát. Giấc mơ được đi hoang.

- *Xin cho con phần tài sản con được hưởng.* Tại sao người Cha lại chiều theo ước muốn của con mình? Tại sao lại để con mình ra đi? Tại sao người Cha lại chấp nhận để con rời xa vòng tay của mình? Suy niệm về ơn tự do mà Thiên Chúa đã ban cho tôi.
- *Thu góp tất cả, rồi trốn đi phương xa.* Sự tuyệt tình của người con thứ gói gọn trong một chữ “tất cả”. Thu góp tất cả để ra đi, nghĩa là chẳng bao giờ anh còn nghĩ đến chuyện sẽ trở về. Anh tưởng rằng giấc mơ của đời mình nằm ở phương xa, bên ngoài mái nhà của Cha. Suy niệm về những lần tôi ‘bất mãn’ chuyện nhà, chuyện xứ, chuyện Giáo hội; những lần tôi muốn phá đổ và dứt áo ra đi.
- *Sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.* Ra khỏi vòng tay của Cha, là tự do hay là sa đoạ? Là thoải mái vui sống hay phung phí và làm tàn hao đời mình?

(2) Hành trình trở về của người con thứ

Người con thứ khởi đầu bằng việc ra đi; nhưng kết thúc anh lại là kẻ ở trong nhà Cha, được mặc áo đẹp, đeo nhẫn đẹp, mang dép đẹp, được dự chung bàn tiệc với Cha. Đâu là ‘bí quyết’ làm lại cuộc đời của người con thứ?

- *Anh ta hồi tâm.* Bất cứ cuộc trở về nào cũng bắt đầu từ việc hồi tâm. Hồi tâm là nhìn lại mình. Nhìn lại có khi làm người ta đau nhói và xấu hổ. Nhưng không nhìn lại thì không biết đường về. Nước mắt hồi tâm có thể rửa sạch nhiều vết nhơ, và đó là điểm khởi đầu để làm lại.
- *Đứng lên.* Đứng lên là một cuộc cách mạng thay đổi cuộc đời. Là quyết tâm làm lại. Là không chấp nhận ngôi lì ở nơi mình đã quy ngã. Là không để cho những lỗi lầm của quá khứ ám ảnh, kéo ghì và hạ gục mình. Đứng lên là cơ hội để sống lại.
- *Đi về.* Điểm phúc của người con thứ là dám tin rằng: dù sao đi nữa, mình vẫn còn một nơi để quay về! Đi xa rồi mới biết: không nơi nào bằng nhà mình, không vòng tay nào bằng vòng tay Thiên Chúa là Cha nhân hậu và từ ái.

Có điều gì tương tự trong hành trình đi hoang của người con thứ, và hành trình sống của tôi? Tôi học được gì từ ‘bí quyết’ làm lại cuộc đời của người con thứ?

2. Người con cả

Tội của người con cả

Người con cả có khởi đầu rất tốt. Anh ta luôn ở trong nhà Cha, luôn phụng sự Cha. Có thể nói, anh ta là dân ‘đạo gốc’ thứ thiệt! Nhưng kết thúc, anh là kẻ đứng ngoài. Anh “*nổi giận và không chịu vào nhà*” (c.28). Có điều gì không ổn trong cách sống của anh?

- Anh ở đâu khi người em dứt áo ra đi? Anh có trách nhiệm gì trong việc đẩy em mình ra khỏi nhà chẳng?
- Anh làm gì khi người em trở về? Yêu thương hay xét đoán? Đón nhận hay loại trừ? Tôi cảm thấy điều gì qua cách nói của anh: “*Còn thằng con của cha đó...*” Anh là kẻ giữ em lại gần Cha (kéo em lại gần Chúa), hay là duyên cớ đẩy người khác ra xa (là cớ vấp phạm, là chướng ngại trên con đường người ta đến với Chúa)?
- Sống trong nhà Cha, nhưng có thật anh không đi hoang? Từ trong sự ganh tỵ, từ trong thành kiến, từ trong sự bất bao dung và thiếu thương xót, thiếu sự liên đới và thiếu tình yêu?

Tôi có gặp chút gì hình ảnh của mình nơi bóng đánh của người anh cả? Nếu chung quanh tôi còn nhiều ‘người em’ hoang đàng, thì do đâu? Tôi có phần trách nhiệm gì không?

3. Tấm lòng Người Cha

Hãy hình dung những bận tâm của người Cha khi chấp nhận chia gia tài cho con. Hãy hình dung nỗi lòng của người Cha khi con mình xách gói ra đi. Hãy suy nghĩ về cách ông đón đưa con trở về với áo đẹp nhẵn đeo, với dép xỏ chân, với yến tiệc tùng. Là người con phung phí hay người cha ‘phung phí’? Tôi cảm nghiệm thế nào về cái tình của người Cha, được thể hiện trong những chi tiết nhỏ

- *Và người cha đã chia của cải cho hai con (c.12) - Anh ta còn ở đằng xa thì người cha đã trông thấy - Ông chạnh lòng thương - Chạy ra - Ôm cổ anh ta - và hôn lấy hôn để...*

Trong giờ cầu nguyện tôi nên đi thật chậm, dừng lại ở từng lời và từng cử chỉ của người Cha.

Ngang qua hình ảnh ấy, xin cho tôi cảm nghiệm cách mà Chúa thương tôi, cách mà Chúa đã đối đãi với tôi trong suốt hành trình cuộc đời của tôi.

- Những lần tôi sa ngã và được tha thứ. Những lần tôi tưởng đã cùng đường, nhưng lại có một cánh cửa nào đó kín đáo được mở ra cho tôi.
- Những lần tôi tưởng Chúa đã buồn lòng và thất vọng về tôi; thực tế, tôi vẫn được ném trái sự quan phòng và chở che của Chúa
- Những lần tôi thấy mặc cảm và xấu hổ, không biết phải đối diện với Chúa như thế nào; thực tế, tôi vẫn vòng tay của Chúa ôm chầm và bao phủ đời tôi

Kết nguyện: Tâm sự và tạ ơn Chúa vì ơn được làm con Chúa, vì ơn được yêu thương, vì ơn được tha thứ, vì ơn được hoà giải. Tạ ơn Chúa vì Chúa là Tình Yêu.

-----+-----

Trích TÔNG HUẤN “DUNG MẠO LÒNG THƯƠNG XÓT”

- Lòng Thương Xót của Thiên Chúa không phải là một điều gì trừu tượng, nhưng là một thực tại cụ thể, qua đó Ngài tỏ bày tình yêu của Ngài, như tình yêu của một người cha hay một người mẹ, tan nát ruột gan vì con của mình. Phải nói đây là một tình yêu "thấu tận ruột gan". Tình yêu này phát xuất từ thẳm sâu tâm hồn, thật tự nhiên, đầy nhân từ và trắc ẩn, khoan dung và luôn tha thứ. – số 6
- Thiên Chúa như một Người Cha không bao giờ bỏ cuộc cho đến khi nào thực hiện được việc tha thứ tội lỗi và chế ngự thái độ cự tuyệt bằng sự cảm thông và lòng thương xót. – số 9